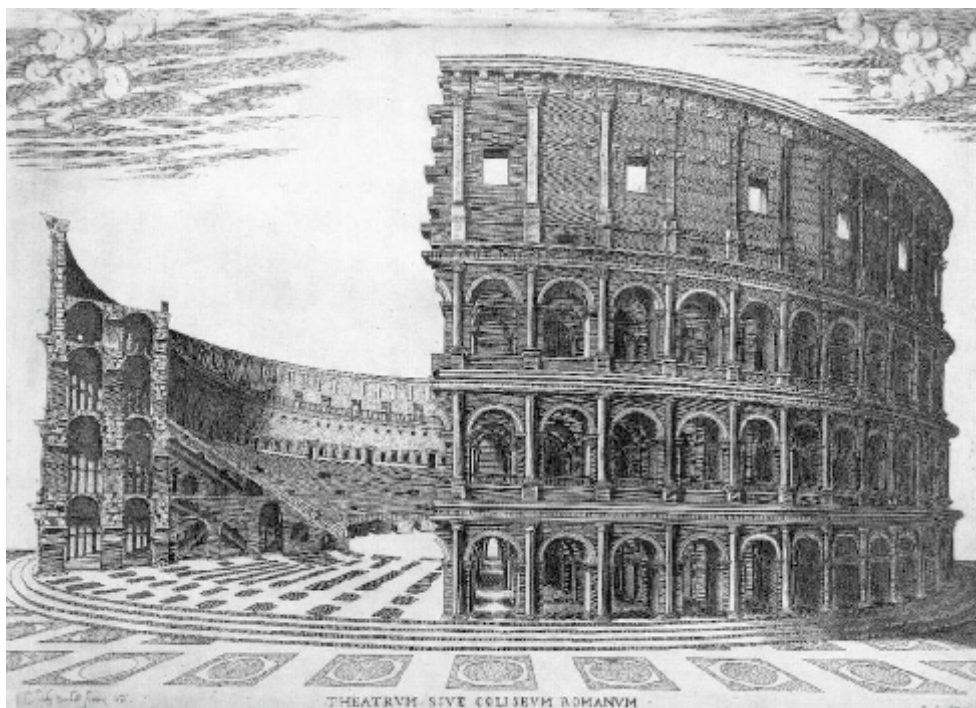

Epistola lui Pavel către romani

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Descoperită în

mântuirea păcătoșilor

Prin

evanghelia lui Isus Hristos

Acest material nu este un studiu biblic, ci un
Ghid pentru studiu biblic.

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă “Harul”
Titan-București
octombrie-noiembrie
2013

Epistola lui Pavel către romani

Înțelepciunea lui Dumnezeu
descoperită în mântuirea păcătoșilor

Epistolele din Noul Testament

Epistolele din Noul Testament, douăzeci și două la număr (dacă considerăm și *Apocalipsa* tot epistolă), sunt scrisori adresate de apostoli unor biserici sau persoane particulare. Epistolele pot fi împărțite în trei categorii: epistole adresate unor biserici creștine anume (de la *Romani* la *2 Tesaloniceni*), epistolele personale și pastorale (de la *1 Timotei* la *Filimon*) și epistolele generale adresate unor biserici cu specific evreiesc (de la *Evrei* la *Apocalipsa*). Epistolele adresate bisericilor creștine sunt esențiale în formarea doctrinelor creștine și astăzi. Evangheliile prezintă lucrarea istorică a Domnului Isus, iar epistolele ne dau interpretarea spirituală, implicațiile spirituale ale lucrării lui Isus.

Cea mai mare parte a Noului Testament este formată din scrisori, ceea ce face din Noul Testament o carte unică în lumea religiilor. Cum au apărut aceste scrisori pe care se fundamentează teologia creștină și azi?

După aproximativ două decenii de predicare a evangheliei lui Hristos a devenit tot mai evident că evreii Îl resping pe Isus ca Mesia, iar celelalte națiuni (greci, romani, barbari) Îl recunosc și Îl acceptă. Astfel au apărut comunități creștine între celelalte națiuni - ceea ce putem numi azi biserici locale - pe toată întinderea Imperiului Roman. Aceste biserici locale formau atunci Trupul spiritual al lui Hristos care se înălțase la cer, Biserica lui Hristos care îl aștepta să revină, Mireasa lui Hristos. Aceste comunități de credincioși s-au confruntat cu diverse probleme, generate fie de contextul păgân din care proveneau și în care trăiau, fie de influența iudaismului asupra creștinismului, care a fost destul de puternică la început. Cine și cum putea să clarifice aceste confuzii?

Așa a apărut nevoia de instruire și învățătură a acestor comunități locale de credincioși. Aceste biserici se născuseră prin mărturia orală a apostolilor, dar acum aveau nevoie de învățătură dată într-o formă permanentă. Cum, cine și când să scrie învățătura creștină? Sub ce formă să fie redactată această

învățătură? Răspunsul a fost: scrisori! Apostolii aleși de Dumnezeu, inspirați de Duhul Sfânt, puși uneori în închisoare (ca să se oprească din predicat și să aibă timp și tihnă să scrie), au scris epistolele pe care le avem noi astăzi în Noul Testament. Dumnezeu a orchestrat totul așa încât răspunsul dat prin apostoli bisericilor primare să constituie doctrina creștină de-a lungul secolelor. În înțelepciunea Sa, Dumnezeu n-a îngăduit ca învățătura Bisericii să ne fie dată sub o formă rigidă și rece de tratat teologic sau curs de catehizare, ci prin scrisori scrise cu pasiune, emoție, căldură sufletească purtând amprenta personală a apostolilor sub inspirația Duhului Sfânt.

Ordinea canonică versus Ordinea cronologică

Ordinea în care sunt aranjate epistolele în Noul Testament nu este ordinea cronologică, ci o ordine canonică. După părerea unora dintre cercetători, epistolele au fost aranjate, după obiceiul vremii, în ordinea lungimii lor, de la cea mai lungă la cea mai scurtă. După alții, ordinea aranjării epistolelor urmează o anumită logică spirituală, teologică.

Astfel, dacă ne referim la cele nouă epistole adresate de Pavel unor biserici creștine dintre neamuri (*Romani, Corinteni, Galateni, Efeseni, Filipeni, Coloseni, Tesaloniceni*) putem observa clar că nu sunt aranjate în ordinea cronologică (*Romani*, de exemplu, este a șasea epistolă scrisă de Pavel, iar în canonul Noului Testament este pusă prima). Care ar fi atunci o posibilă logică a aranjării lor, dacă respingem criteriul foarte superficial al lungimii lor?

Ordinea cronologică a celor nouă epistole adresate de Pavel bisericilor:

Galateni 51 î.H.

1 Tesaloniceni 52/53 d.H.

2 Tesaloniceni 53 d.H.

1 Corinteni 57 d.H.

2 Corinteni 57 d.H.

Romani 58 d.H.

Coloseni 63 d.H.

Efeseni 63 d.H.

Filipeni 64 d.H.

Teologii care consideră că Duhul Sfânt a inspirat nu numai scrierea epistolelor, ci și aranjarea lor în canonul Noului Testament, văd în această aranjare o ilustrare a ceea ce spune Pavel despre Scripturi în 2 Timotei 3:16 - *Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu și de folos ca să învețe* (învățătura

sănătoasă, **doctrina**), *să mustre* (**muștrarea** comportamentului greșit), *să îndrepte* (**corectarea** ereziilor, învățăturilor greșite)... Astfel, analizând esența celor **nouă epistole** adresate de Pavel celor **șapte biserici** (interesantă comparația cu cele șapte biserici din *Apocalipsa*, care primesc și ele niște scrisori prin Ioan) putem observa că urmează, într-o anumită măsură, această ordine din 2 Timotei 3:16 - doctrină, muștrare, corectare. Bineînțeles că în fiecare epistolă se regăsesc toate cele trei aspecte (doctrină, muștrare, corectare), dar accentele sunt diferite de la o epistolă la alta.

Ordinea canonică corelată cu 2 Timotei 3:16

Romani (**doctrina** sănătoasă)

Corinteni (**muștrarea** comportamentului greșit)

Galateni (**corectarea** învățăturii greșite)

Efeseni (**doctrina** sănătoasă)

Filipeni (**muștrarea** comportamentului greșit)

Coloseni (**corectarea** învățăturii greșite)

Tesaloniceni (**doctrina** sănătoasă, **muștrare** și **corectarea** învățăturii greșite)

Dacă analizăm cele trei epistole care au un caracter preponderent doctrinar (*Romani*, *Efeseni*, *Tesaloniceni*), vom avea învățătura creștină fundamentală în legătură cu cele trei subiecte pe care acestea le tratează: îndreptățirea prin credință (*Romani*), doctrina despre Biserică (*Efeseni*), învățătura despre a doua venire a lui Hristos (*Tesaloniceni*).

Se poate observa și o ordine teologică a acestor învățături raportat la experiența credinciosului. În *Romani*, păcătosul mort în păcatele lui este „înviat cu Hristos” și îndreptățit juridic înaintea lui Dumnezeu. În *Efeseni*, păcătosul îndreptățit este „așezat cu Hristos în locurile cerești”, în Trupul spiritual al lui Hristos, iar în *Tesaloniceni*, credinciosul este „răpit”, ca să fie pentru totdeauna cu Domnul în glorie.

Contextul scrierii *Epistolei către romani*

Pavel scrie epistola acesta bisericii din Roma în timp ce se afla la Corint, în jurul anului 58 d.H. La vremea scrierii acestei epistole Pavel încă nu ajunsese la Roma, ci doar plănuia să meargă la ei (1:13, 15; 15:23, 24, 28). Biserica din Roma, căreia îi scrie Pavel, era o adunare mixtă, formată atât din evrei (2:17-29; 4:1), cât și din neevrei (1:13; 11:13-32; 15:15, 16 etc.).

Tema principală:

Înțelepciunea lui Dumnezeu descoperită în mântuirea păcătoșilor prin Evanghelia lui Isus Hristos

Mic dicționar de concepte teologice

Îndreptățire (*sedeq* în ebraică; *dikaioosyne* în greacă, tradus de Cornilescu cu *neprihănire*) - în original acest cuvânt înseamnă „drept” și exprimă ideea unei acțiuni care se conformează unei norme. În relația cu Dumnezeu, neprihănirea sau îndreptățirea însemna pentru evrei să fie într-o relație corectă în raport cu voia Lui revelată. În Noul Testament este evident că orice încercare a omului păcătos de a se îndreptăți sau justifica înaintea lui Dumnezeu prin faptele lui este sortită eșecului. De aceea, Pavel pune îndreptățirea omului sau a Legii în contrast cu îndreptățirea pe care o oferă Dumnezeu păcătoșilor care cred în Isus. Expresia din Romani „a socoti neprihănit” înseamnă a-l pune pe păcătos într-o stare după voia lui Dumnezeu, a-l îndreptăți, a-l justifica. „A justifica” (în greacă aceeași rădăcină *dikaioo*) este un termen juridic și înseamnă „a achita”, „a declara drept (îndreptătit)”, fiind opus cu „a condamna”. În acest ghid de studiu vom folosi termenii neprihănire, îndreptățire, justificare ca termeni interschimbabili, considerând că exprimă același adevăr teologic.

Păcat (principalul termen în greacă este *hamartia* și derivatele lui) - în original acest cuvânt înseamnă „a rata ținta” sau „a devia de la drumul corect”; sensul teologic este acela de încălcare sau abatere de la Legea lui Dumnezeu. Cel mai important aspect al păcatului este acela că el este îndreptat împotriva lui Dumnezeu. În Romani, „păcat” desemnează atât faptele de încălcare a Legii lui Dumnezeu, cât și cauza lor, respectiv natura umană păcătoasă.

Evanghelic (în greacă *euangelion*) - în original acest cuvânt înseamnă „veste bună”. În literatura clasică, *evanghelia* indica răsplata dată pentru aducerea de vești bune, dar și mesajul propriu-zis, vestea bună. Cel mai adesea vestea bună se referea la vestea victoriei după o bătălie. În Noul Testament termenul este folosit de peste 75 de ori. Sensul teologic din Noul Testament se referă la vestea bună că prin moartea și învierea lui Isus Hristos s-a câștigat victoria asupra păcatului, s-a plătit pedeapsa păcatului, iar toți păcătoșii care cred în Isus sunt justificați înaintea lui Dumnezeu prin credința lor, iertați de vinovăția păcatului și absolviți de judecata lui Dumnezeu. Implicit, cei care nu cred în Isus rămân în starea lor de păcat, despărțiți de Dumnezeu, vinovați, pasibili de pedeapsa lui Dumnezeu, și anume moartea veșnică, despărțirea eternă de Dumnezeu în iad.

Evanghelizare înseamnă a duce vestea bună a împăcării cu Dumnezeu prin Hristos; a expune evanghelia înaintea oamenilor, nu a le-o impune. A evangheliza nu înseamnă a converti sau a face prozeliti, chiar dacă în urma expunerii evangheliei prin trăirea vieții creștine și prin mărturisirea cu gura cei care o primesc vor crede în Hristos și se vor converti. Proclamarea mesajului evangheliei este porunca lui Hristos și datoria oricărui creștin; pentru că evanghelia lui Hristos este singura cale prin care oamenii pot fi mântuiți de păcat și îndreptățiți în fața lui Dumnezeu.

Iudei/Neamuri - această polaritate se întâlnește în epistolele lui Pavel și se referă la evrei și neevrei; uneori în loc de neamuri vom întâlni greci sau barbari sau netăiați împrejur. Iudeii se considerau privilegiați în fața lui Dumnezeu, justificați prin păzirea preceptelor din Lege și considerau că celelalte națiuni trebuiau să devină mai întâi iudei, să adere la iudaism, ca să poată fi acceptați de Dumnezeu.

Lege/Faptele Legii - se referă la Legea dată de Dumnezeu prin Moise; respectiv la respectarea poruncilor Legii, prin care evreii credeau că își câștigă îndreptățirea înaintea lui Dumnezeu.

Credință - în expresia din Romani „socotiți neprihăniți prin credința în Isus fără faptele Legii”, „credință” înseamnă că pentru a fi primit de Dumnezeu și iertat de păcate, nu trebuie să mă străduiesc eu să împlinesc toate poruncile Lui (pentru că oricum nu pot), ci să cred că Isus a murit și a înviat plătind în locul meu plata pentru păcatele mele, să cred că doar datorită jertfei Lui, Dumnezeu mă absolvă de vinovăție și astfel scap de judecata și pedeapsa lui Dumnezeu, primind în schimb iertare și viața veșnică.

Îndurare/Har - se referă la acțiunea lui Dumnezeu de a ierta păcatele trecute, prezente și viitoare ale celor care cred în jertfa lui Hristos, fără ca aceștia să merite iertarea.

Mânia/Judecata lui Dumnezeu - se referă la reacția justă, legitimă a sfințeniei lui Dumnezeu față de păcat. Dumnezeu, prin natura Sa, nu poate să nu se mânie la vederea păcatului, iar în dreptatea Sa, nu poate să nu judece și să nu condamne păcatul. Pentru a-i salva pe păcătoși, în același timp să rămânând drept, Dumnezeu în înțelepciunea și dragostea Sa a ales să judece păcatul rasei umane și să-l condamne în persoana Fiului Său întrupat, Isus Hristos. Astfel, păcătoșii care cred în Isus se pot apropia iarăși de Dumnezeu cel sfânt fără să-I provoace mânie, pentru că sunt justificați, declarați drepecți, prin jertfa ispășitoare a lui Hristos. În schimb, păcătoșii care nu cred în Isus rămân în imposibilitatea de a se apropia de un Dumnezeu sfânt, rămân sub mânia lui Dumnezeu și vor fi judecați și condamnați pentru că nu au crezut în Isus.

Împărțirea cărții

PARTEA I - Romani 1-8 - *Înțelepciunea lui Dumnezeu, Evanghelia și îndreptățirea păcătoșilor prin credință*

Dumnezeu a închis pe toți oamenii în neascultare, ca să aibă îndurare de toți. O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui! Romani 11:32-33

Romani 1:1-17 - Evanghelia lui Isus Hristos

Romani 1:18-32 - Starea de păcat a neamurilor și mânia lui Dumnezeu

Romani 2:1-3:8 - Starea de păcat a iudeilor și judecata lui Dumnezeu

Romani 3:9-30 - Răspunsul juridic al evangheliei la problema *păcatelor*: toți au păcătuit și nu pot fi îndreptățiți decât prin credință

Romani 3:31-4:25 - Avraam: Un exemplu din Vechiul Testament de îndreptățire prin credință

Romani 5:1-11 - Cum rezolvă evanghelia problema *păcatelor* în experiența creștină

Romani 5:12-6:14 - Rezolvarea juridică a problemei *păcatului*: o hotărâre de grațiere prin al doilea Adam

Romani 6:15-7:6 - Implicații ale rezolvării juridice a păcatului: Nu păcătuim mai mult, ci ne sfințim mai mult

Romani 7:7-25 - Cum rezolvă evanghelia problema păcatului în experiența creștinului: Cine mă va elibera de acest trup păcătos?

Romani 8:1-27 - Răspunsul evangheliei la natura păcătoasă umană: Duhul Sfânt, pe de-o parte, care ne dă o nouă natură

Romani 8:28-39 - Dragostea lui Dumnezeu, pe de altă parte, care ne unește indisolubil cu Hristos

PARTEA A II-A - Romani 9-11 - Înțelepciunea lui Dumnezeu, Evanghelia și Israel

*Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci!
Amin. Romani 11:36*

Romani 9:1-29 - Evanghelia nu anulează scopul special al lui Dumnezeu cu Israel

Romani 9:30-10:21 - Evanghelia împlinește promisiunea făcută poporului Israel

Romani 11:1-36 - Evanghelia confirmă o perspectivă măreață pentru Israel: tot Israelul va fi mântuit!

PARTEA a III-a - Romani 12-16 - Înțelepciunea lui Dumnezeu, Evanghelia și viața creștină

Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită. Romani 12:2

Romani 12:1-21 - Evanghelia și relațiile din biserică

Romani 13:1-14 - Evanghelia și relațiile din societate

Romani 14:1-15:13 - Evanghelia și acceptarea reciprocă

Romani 15:14-33 - Evanghelia și planurile lui Pavel

Romani 16:1-16 - Evanghelia și slujitorii ei

Romani 16:17-27 - Evanghelia taina lui Dumnezeu, înțelepciunea supremă

Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos... a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin. Romani 16:25, 27

Bibliografie

*** Biblia (cu explicații)

*** Dicționar biblic, Cartea creștină, Oradea

Baxter, J., Sidlow, *Explore the Book*, vol. VI, Zondervan Publishing House

PARTEA I - Romani 1-8 - *Înțelepciunea lui Dumnezeu, Evanghelia și îndreptățirea păcătoșilor prin credință*

Lecția 1 - Evanghelia lui Isus Hristos

Versetul de memorat

...mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos;
fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu
pentru mântuirea fiecăruia care crede... Romani 1:16

Expunerea evangheliei este misiunea extraordinară a Bisericii pentru mântuirea unei lumi extrem de păcătoase. Convins că evanghelia lui Isus Hristos este singura putere a lui Dumnezeu pentru rezolvarea celei mai grave probleme a umanității (păcatul), Pavel își începe epistola direct cu evanghelia. Pavel știe că Roma, cu toată civilizația și cultura ei greco-romană, cu toată dezvoltarea ei, nu poate rezolva problema păcatului adânc înrădăcinat în natura umană.

Înțelegerea textului biblic prin observare, corelare și interpretare

Citește Romani 1:1-7 și răspunde întrebărilor pentru înțelegerea textului.

Romani 1:1 *Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu,*

Ce afli despre Pavel din v. 1?

Ce înseamnă că Pavel era „rob al lui Isus Hristos”, „apostol”, „pus de-o parte ca să vestească evanghelia”?

Epistola către romani este singura epistolă din Noul Testament care menționează „evanghelia” chiar din primul verset; după cum *Evanghelia după Marcu* este singura evanghelie care menționează cuvântul „evanghelie” din primul verset. Nu este de mirare acest fapt, pentru că ambele cărți se adresează romanilor, care erau familiarizați cu termeni ca „evanghelie”, „fiul celui divin” etc. Cezar Augustus (Octavian) era numit *divi filius* adică, „fiul celui divin”, fiind fiul adoptat al lui Iulius Cezar, care se numea pe sine *divus*, adică „cel divin”. Domnia lui Cezar Augustus fusese prevestită ca fiind o epocă de aur, o epocă a evangheliei, adică de bun augur, de veste bună. Și a fost, dar nu datorită lui Cezar Augustus, ci datorită Celui născut la Betleem în vremea lui. (Luca 2:1)

Romani:2 pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi. 3. Ea privește pe Fiul Său, născut din sămânța lui David, în ce privește trupul, 4. iar în ce privește duhul sfințeniei dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea morților; adică pe Isus Hristos, Domnul nostru,

Ce afli despre evanghelie din v. 2-4?

Care este originea acestei evanghelii?

Înțelepciunea lui Dumnezeu

✚ Evanghelia nu începe cu omul, ci cu Dumnezeu, cu Fiul Său și cu Duhul sfințeniei.

✚ Evanghelia sau vestea bună a lui Dumnezeu nu este o idee, ci o Persoană, un Om care este în același timp și Dumnezeu: Omul Isus Hristos.

Care este legătura dintre evanghelia lui Dumnezeu vestită de Pavel și Sfintele Scripturi (adică, Vechiul Testament)?

Care este mesajul central al evangheliei? (v. 3)

Care este dubla identitate a lui Isus Hristos? (v. 3, 4)

Care este dovada că Isus nu este doar Fiul lui David, ci și Fiul lui Dumnezeu?

Romani 1:5 prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate Neamurile, 6. între care sunteți și voi, cei chemați să fiți ai lui Isus Hristos. 7. Deci, vouă tuturor, care sunteți preaiubiți ai lui Dumnezeu în Roma, chemați să fiți sfinți: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!

Care este misiunea lui Pavel față de toate națiunile? (v. 5)

Evanghelizare înseamnă expunerea evangheliei, nu impunerea ei.

Ce înseamnă că Pavel a primit harul și apostolia?

Ce înseamnă că toate neamurile trebuie să fie aduse la „ascultarea credinței”?

Cum îi numește Pavel pe creștinii din Roma? (v. 6)

Cum sunt cei chemați să fie ai lui Isus Hristos? (v. 7)

Evanghelia lui Isus Hristos

Ce ai învățat din acest pasaj despre evanghelie (originea, mesajul central)?

Cum te ajută aceste adevăruri când împărtășești evanghelia cu alții?

Scrie mai jos cum le-ai explica altora într-o frază ce înțelegi prin evanghelie?

Mântuirea păcătoșilor

Ce ai învățat despre mântuirea păcătoșilor din acest pasaj?

Cum pot fi mântuiți păcătoșii astăzi?

Ce devin ei după ce sunt mântuiți?

De ce îi mântuiește Dumnezeu pe oameni?

La ce sunt chemați cei mântuiți?

Aplicarea adevărilor biblice în contextul contemporan

Citește Romani 1:8-17 și răspunde la întrebări.

Romani 1:8 *Mai întâi mulțumesc Dumnezeului meu, prin Isus Hristos, pentru voi toți, căci credința voastră este vestită în toată lumea.*

Care este motivul de mulțumire al lui Pavel față de creștinii din Roma? (v. 8)

Cum crezi că a ajuns vestită credința celor din Roma în toată lumea?

La ce credință crezi că se referă Pavel?

Cum crezi că ajunsese credința în Isus la Roma?

Romani 1:9 *Dumnezeu, căruia Îi slujesc în duhul meu, în Evanghelia Fiului Său, îmi este martor că vă pomenesc neîncetat în rugăciunile mele, 10. și cer totdeauna ca, prin voia lui Dumnezeu, să am în sfârșit fericirea să vin la voi.*

Care este rugăciunea de cerere a lui Pavel? (v. 9-10)

Ce rol joacă rugăciunea, evanghelia și voia lui Dumnezeu în planurile lui Pavel?

Romani 1:11 *Căci doresc să vă văd, ca să vă dau vreun dar duhovnicesc pentru întărirea voastră, 12. sau mai degrabă, ca să ne îmbărbătăm laolaltă în mijlocul vostru, prin credința, pe care o avem împreună, și voi și eu. 13. Nu vreau să nu știți, fraților; că, de multe ori am avut de gând să vin la voi, ca să culeg vreun rod printre voi, ca printre celelalte neamuri, dar am fost împiedicat până acum.*

De ce își dorea Pavel să ajungă la Roma? (v. 11-12) Corelează cu Fapte 19:21;

23:11.

Ce l-a împiedicat pe Pavel să ajungă la Roma? (v. 13, 14) Corelează cu Romani 15:22-28; 1 Tesaloniceni 2:18.

Cum a ajuns până la urmă Pavel la Roma? Fapte 25:10-12; 27:1; 28:11-14.

Romani 1:14 *Eu sunt dator și grecilor și barbarilor, și celor învățați și celor neînvățați. 15. Astfel, în ce mă privește pe mine, am o vie dorință să vă vestesc Evanghelia vouă celor din Roma.*

Cum îmbină Pavel datoria și dorința de a le vesti altora evanghelia? (v. 14-15)

Cine este dator să vestească evanghelia și altora?

De ce crezi că cei care au datoria să vestească evanghelia altora, uneori n-au și dorința s-o facă?

Cum crezi că poate fi înviată dorința moartă, astfel încât să spui: am o dorință vie să vestesc evanghelia?

Ce legătură crezi că este între dorința de a vesti evanghelia și rușine?

Romani 1:16 *Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului; 17. deoarece în ea este descoperită o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum este scris: „Cel neprihănit va trăi prin credință.”*

De ce lui Pavel nu-i era rușine de evanghelia lui Hristos? (v. 16)

În ce constă puterea evangheliei?

Pentru cine este evanghelia puterea lui Dumnezeu pentru mântuire?

Ce legătură crezi că era între dorința vie a lui Pavel de a vesti evanghelia și puterea acestei evanghelii de a-i mântui pe cei care o cred?

Ce oferă evanghelia celor care o cred? (v. 17)

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Îndreptățirea oamenilor păcătoși în fața unui Dumnezeu sfânt este beneficiul esențial al celor care cred evanghelia.

Evanghelia începe cu Dumnezeu și continuă cu îndreptățirea păcătoșilor prin credință.

Evanghelia este vestea bună doar pentru cei care cred că sunt păcătoși, că nu-și pot câștiga singuri îndreptățirea în fața lui Dumnezeu.

Cum se capătă această dreptate înaintea lui Dumnezeu?

La ce credință se referă? Corelează cu 1:5, 8, 12, 16.

La ce conduce îndreptățirea primită prin credința în evanghelia lui Isus Hristos?

Ce înseamnă că îndreptățirea pe care o dă Dumnezeu păcătoșilor prin credință duce la credință? Corelează cu citatul din Habacuc 2:4 „Cel

Evangelhia lui Isus Hristos

Ce ai învățat despre evanghelie din pasajul acesta?

Cum te ajută adevărurile înțelese să vestești altora evanghelia?

Care este rezumatul evangheliei pe care îl face Pavel în Romani 1:16-17?

Cum ai explica cuiva ce este evanghelia folosind următoarele cuvinte-cheie: Dumnezeu, Isus Hristos, Fiul Său, păcătoși, credință, mântuire, puterea lui Dumnezeu, îndreptățire în fața lui Dumnezeu, a trăi prin credință.

neprihănit/îndreptățit va trăi prin credință?”
Mântuirea păcătoșilor

Care este singura putere care-i poate mântui pe păcătoși?

Cine poate fi mântuit?

Ce înseamnă, de fapt, că cineva este mântuit prin evanghelia lui Isus Hristos? Cum se cunoaște că un om a fost mântuit prin credința în evanghelia lui Isus Hristos?

Poate cineva să fie mântuit prin credință, dar să nu se vadă în viața lui că trăiește prin credință? De ce? Argumentează.

Lecția 2 - Starea de păcat a neamurilor și mânia lui Dumnezeu

Versetul de memorat

S-au fãlit cã sunt înțelepți, și au înnebunit; și au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o icoanã care seamãnã cu omul muritor; Pãsãri, dobitoace cu patru picioare și târãtoare. Romani 1:22-23

Dupã ce introduce tema principalã a epistolei sale - evanghelia lui Isus Hristos, care este puterea lui Dumnezeu pentru mãntuirea fiecãrui pãcãtos care crede - Pavel aratã deslușit de ce avem nevoie de mãntuirea lui Dumnezeu prin evanghelie: fiindcã „toți au pãcãtuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (3:23).

De la capitolul **1:18 la 3:20**, Pavel descrie **condiția umanã decãzutã** afectatã de **pãcat** și **pãcate**, arãtând astfel nevoia disperatã a omului de evanghelie. Evanghelia este singura putere care ne poate mãntui de natura umanã pãcãtoasã și efectele ei, pãcatele.

În capitolul **1:18-32**, Pavel descrie condiția decãzutã a neamurilor, iar în **2:1-3:20** Pavel demascã iluzia superioritãții Israelului față de celelalte națiuni în ce privește apropierea de Dumnezeu; evreii, spune Pavel, se confruntã cu aceeași plagã a pãcatului deși au un loc special în planul lui Dumnezeu.

Evanghelia care începe cu Dumnezeu, cu Fiul Sãu și cu Duhul sfințeniei continuã cu îndreptãțirea pe care o dã Dumnezeu acelorã care acceptã adevãrul lui Dumnezeu, cã sunt pãcãtoși care nu se pot mãntui singuri și se încred în Hristos pentru mãntuirea lor de pãcat. Pãcatul îl împiedicã pe om sã fie într-o bunã relație cu Dumnezeu. De fapt, omul pãcãtos este sub mãnia lui Dumnezeu.

Întelegerea textului biblic prin observare, corelare și interpretare

Citește și studiazã Romani 1:18-32.

Romani 1:18 *Mânia lui Dumnezeu se descoperã din cer împotriva oricãrei necinstiri a lui*

Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor, care înăbușe adevărul în nelegiuirea lor.

De ce se manifestă mânia lui Dumnezeu și împotriva cui este îndreptată? (v. 18)

Cum Îl necinstesc oamenii păcătoși pe Dumnezeu?

Ce se întâmplă cu adevărul lui Dumnezeu în viața omului păcătos?

Romani 1:19 Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu. 20. În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți; 21. fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit; ci s-au dedat la gândiri deșarte, și inima lor fără pricepere s-a întunecat.

De ce nu se pot dezvinovăți oamenii în privința cunoașterii lui Dumnezeu?

Cum i se descoperă Dumnezeu omului păcătos? (19-20)

Ce se întâmplă când oamenii refuză să Îl cinstească pe Dumnezeu nerecunoscându-L ca Dumnezeu? (v. 21)

Înțelepciunea lui Dumnezeu

În înțelepciunea Sa, Dumnezeu ni s-a revelat în conștiința noastră și în creație, pentru ca nimeni să nu se poată dezvinovăți spunând: Nu am știut că există Dumnezeu!

Oamenii care resping cunoașterea lui Dumnezeu se laudă că sunt înțelepți, dar Dumnezeu spune că au înnebunit.

Nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii. (1 Corinteni 1:25)

Ce înseamnă că „inima lor fără pricepere s-a întunecat”?

Romani 1:22 *S-au fălit că sunt înțelepți, și au înnebunit; 23. și au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o icoană care seamănă cu omul muritor, păsări, dobitoace cu patru picioare și târătoare.*

De ce zice Pavel că oamenii păcătoși s-au fălit că sunt înțelepți și au înnebunit? (v. 22-23) Corelează cu Ps. 14:1; 1 Corinteni 1:17-31.

Oamenii s-au lepădat de Creator, s-au închinat creaturii, au iubit păcatul și depravarea în locul virtuții și în loc să ajungă fericiți, împliniți și plini de slavă, au devenit plini de toată amărăciunea păcatului. Pentru că au refuzat lumina au rămas în întuneric. Păcatul împotriva lui Dumnezeu a atras după sine păcatul împotriva lor înșiși și împotriva semenilor.

Pavel era în Corint când a scris această epistolă. Natura păcătoasă a oamenilor care nu-L cunosc pe adevăratul Dumnezeu era foarte evidentă în depravatul Corint.

Cum se manifestă nebunia înțelepților păcătoși?

Ce legătură vezi între v. 23 și teoria evoluționistă?

Romani 1:24 *De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze poftele inimilor lor; așa că își necinstesc singuri trupurile; 25. căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu, și au slujit și s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin. 26. Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi scârboase; căci femeile lor au schimbat întrebuițarea firească a lor într-una care este împotriva firii; 27. tot*

astfel și bărbații, au părăsit întrebuințarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase, și au primit în ei înșiși plata cuvenită pentru rătăcirea lor. 28. Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestemate, ca să facă lucruri neîngăduite.

După pervertirea interioară urmează pervertirea exterioară. Cum se manifestă aceasta? (v. 24)

Ce a schimbat omul păcătos în nebunia minții lui întunecate? (v. 23, 25, 26)

Care sunt consecințele pervertirii omului și a respingerii deliberate a lui Dumnezeu? (v. 26, 27)

Observă expresia „Dumnezeu i-a lăsat” în v. 24, 26, 28. Omul pervertit de păcat L-a respins pe Dumnezeu, L-a înlocuit, L-a renegat și Dumnezeu l-a lăsat în voia minții lui blestemate, în voia patimilor scârboase și pradă necurăției. Ce manifestare mai mare a mâniei Lui poate fi decât să ne lase în voia noastră?! Corelează cu voia lui Dumnezeu (1:10; 12:2).

Romani 1:29 *Astfel au ajuns plini de orice fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de porniri răutăcioase; sunt șoptitori, 30. bârfitori, urători de Dumnezeu, obraznici, trufași, lăudăroși, născocitori de rele, neascultători de părinți, 31. fără pricepere, călcători de cuvânt, fără dragoste firească, neînduplecați, fără milă. 32. Și, măcar că știu hotărârea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri, sunt vrednici de moarte, totuși, ei nu numai că le fac, dar și găsesc de buni pe cei ce le fac.*

Cum a ajuns omul după ce L-a eliminat pe Dumnezeu din cunoașterea sa? (v. 29-31)

Împotriva cui sunt îndreptate aceste păcate? Cine suferă când oamenii se comportă astfel?

Care este cauza suferinței din lume în lumina acestui pasaj?

Care este hotărârea lui Dumnezeu pentru astfel de fapte? (v. 32a)

Care este culmea păcătoșeniei și a răzvrătirii omului pervertit? (v. 32b)

Revenind la versetul 18, este clar de ce se manifestă (la timpul prezent) mânia lui Dumnezeu. Păcatul, nu doar păcatele, este un afront adus sfințeniei Sale. Dumnezeu urăște păcatul. Înlocuirea sfințeniei cu nelegiuirea Îi repugnă și Îi stârnește furia. Mânia Lui nu este capricioasă sau răutăcioasă, nu este un simplu sentiment, ci reacția legitimă față de ceea ce este străin caracterului Său. Mânia lui Dumnezeu se manifestă *acum* prin faptul că l-a lăsat pe omul răzvrătit să-și urmeze pornirile păcătoase, când ar fi putut să-L nimicească într-o clipă. Dumnezeu nu este insensibil la tot răul care se petrece *acum* în lume. El *este* mânios și acționează împotriva păcătoșilor. Abandonarea acelor care I-au întors spatele, lăsându-i în voia lor, este o pedeapsă cumplită. Degradarea la care ajung aceștia este pedeapsa lor *acum*. De asemenea, mânia lui Dumnezeu se va manifesta în viitor când va judeca și va pedepsi păcătoșii care nu au acceptat evanghelia prin care puteau fi eliberați de păcat.

În ce acțiuni ale omului păcătos contemporan se vede că este lăsat de Dumnezeu în voia minții lui întunecate de păcat?

Humanismul sau epoca luminilor, cu toate beneficiile aduse umanității în ce privește dezvoltarea științifică, rămâne în istorie ca una dintre perioadele cele mai întunecate din perspectiva înțelegerii naturii păcătoase a omului. Respingerea revelației lui Dumnezeu și așezarea omului în centrul universului, precum și credința că omul este bun, iar prin educație poate deveni și mai bun (humanismul) au condus la întunecarea minții omului modern. Cum încearcă omul păcătos contemporan să explice și să atenueze dezastrele

Evanghelia lui Isus Hristos

Evanghelia lui Isus Hristos este o veste bună doar pentru cei care cred că omul este sub mânia lui Dumnezeu datorită păcatului care l-a pervertit în interior și exterior.

Ce legătură vezi între păcat și evanghelia lui Isus Hristos?

Ce legătură este între mânia lui Dumnezeu împotriva păcatului și evanghelie?

Ce păcate enumerate de Pavel în Romani 1:18-32 nu se mai regăsesc astăzi?

Ce păcate de astăzi nu se regăsesc în lista aceasta?

S-a schimbat cu ceva păcătoșenia lumii de azi față de vremea lui Pavel? Argumentează.

Mântuirea păcătoșilor

Evanghelia este vestea bună că păcătoșii pot fi mântuiți de mânia lui Dumnezeu.

Cum mântuiește evanghelia păcătoșii de mânia lui Dumnezeu care se manifestă acum prin faptul că îi lasă în voia minții lor blestemate? Corelează cu Romani 12:1-2.

Cum se vede concret că un păcătos a fost mântuit de sub mânia lui Dumnezeu? Ce se schimbă?

Ce poate face un păcătos mântuit care încă se luptă cu mintea pervertită de păcat, care are gânduri păcătoase?

produse semenilor și împotriva naturii de mintea lui întunecată?

Lecția 3 - Starea de păcat a iudeilor și judecata lui Dumnezeu

Versetul de memorat

...disprețuiești tu bogățiile bunătății, îngăduinței și îndelungii Lui răbdări? Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință? Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu... Romani 2:4-5

Dacă în pasajul din Romani **1:18-32** Pavel a prezentat condiția decăzută a Nemurilor, în pasajul următor, Romani **2:1-3:30**, Pavel dovedește că și evreii sunt la fel de păcătoși ca celelalte națiuni. Că superioritatea cu care se amăgește Israelul este doar o iluzie, evreii confruntându-se cu aceeași plagă a păcatului. **Pavel subliniază două aspecte în legătură cu condiția umană:**

1. Iudeii și neamurile deopotrivă **au păcătuit** (2:12). Asta se referă la **păcate comise** (exterior). Acesta este aspectul *legal* al condiției umane. Omul este *vinovat* din perspectiva legislativă, juridică și *condamnat*.
2. Iudeii și neamurile deopotrivă sunt sub păcat (3:9, 10). Asta se referă la o **natură păcătoasă** (interior). Acesta este aspectul *moral* al condiției umane. Omul este *corupt* din perspectivă morală și *condamnat* pierzării.

Iudeii și neamurile au deopotrivă o natură păcătoasă, sunt la fel de păcătoși în comportamentul lor, sunt sub mânia lui Dumnezeu și gata să fie aduși înaintea judecății divine.

Citește Romani 2:1-16 și răspunde la întrebări, care te ajută să înțelegi adevărul textului despre judecata lui Dumnezeu.

Romani 2:1 *Așadar, omule, oricine ai fi tu, care, judeci pe altul, nu te poți dezvinovăți; căci prin faptul că judeci pe altul, te osândești singur; fiindcă tu, care judeci pe altul, faci aceleași lucruri.*

Despre ce judecată este vorba în primul verset? (v. 1)

Cum este judecata omului păcătos împotriva omului păcătos?

La ce om crezi că se referă Pavel în acest verset?

Ce fac oamenii care se consideră buni, morali, virtuoși, atunci când aud lista de păcate enumerate de Pavel în Romani 1:18-32? Le condamnă. Se compară cu cei ce le fac, îi judecă pe aceștia ca păcătoși notorii și se fletează pe ei înșiși spunându-și că ei nu sunt păcătoși, că sunt oameni buni. Pavel afirmă că cel care judecă așa dovedește că are o natură la fel de păcătoasă și se află sub aceeași judecată a lui Dumnezeu.

Romani 2:2 *Știm, în adevăr, că judecata lui Dumnezeu împotriva celor ce săvârșesc astfel de lucruri, este potrivită cu adevărul.3. Și crezi tu, omule, care judeci pe cei ce săvârșesc astfel de lucruri, și pe care le faci și tu, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?*

Despre ce judecată este vorba în versetul 2?

Cum este judecata lui Dumnezeu?

Cine poate scăpa de judecata lui Dumnezeu? (v. 3)

Romani 2:4 *Sau disprețuiești tu bogățiile bunătății, îngăduinței și îndelungii Lui răbdări? Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?5. Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu,6. care va răsplăti fiecăruia după faptele lui.*

Ce ar trebui să facă un păcătos ca să scape de judecata lui Dumnezeu? (v. 4-5)

Prin ce ne îndeamnă Dumnezeu la pocăință?

Ce înseamnă să ne pocăim de păcatele noastre?

De ce nu vrea inima să se pocăiască? (v. 5)

Ce se va întâmpla cu toți cei ce nu vor să se pocăiască de păcatele lor?

Romani 2:7 *Și anume, va da viața veșnică celor ce, prin stăruința în bine, caută slava, cinstea și nemurirea; 8. și va da mânie și urgie celor ce, din duh de gâlceavă, se împotrivesc adevărului și ascultă de nelegiuire. 9. Necaz și strâmtorare va veni peste orice suflet omenesc care face răul: întâi peste Iudeu, apoi peste Grec. 10. Slavă, cinste și pace va veni însă peste oricine face binele: întâi peste Iudeu, apoi peste Grec. 11. Căci înaintea lui Dumnezeu nu se are în vedere fața omului.*

Cum se va face judecata lui Dumnezeu? (v. 7-8)

Pentru ce vor fi judecați păcătoșii? (v. 8)

Care este răul sau binele care atrage mânia, respectiv mântuirea lui Dumnezeu? (v. 9-10)

Romani 2:12 *Toți cei ce au păcătuit fără lege, vor pieri fără lege; și toți cei ce au păcătuit având lege, vor fi judecați după lege. 13. Pentru că nu cei ce aud Legea, sunt neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, ci cei ce împlinesc legea aceasta, vor fi socotiți neprihăniți. 14. Când Neamurile, măcar că n-au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, care n-au o lege, își sunt singuri lege; 15. și ei dovedesc că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor; fiindcă despre lucrarea aceasta mărturisește cugetul lor și gândurile lor, care sau se învinovățesc sau se dezvinovățesc între ele. 16. Și fapta acestă se va vedea în ziua când, după Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca, prin Isus Hristos, lucrurile ascunse ale oamenilor.*

Cum vor fi judecați evreii care au primit Legea lui Dumnezeu? Dar neamurile

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Judecata ilustrează înțelepciunea lui Dumnezeu. Această judecată va fi imparțială, dreaptă și în conformitate cu Legea Lui și cu mesajul evangheliei.

Judecata lui Dumnezeu nu este separată de evanghelia lui Isus Hristos, ci este parte a ei. A vesti evanghelia înseamnă a vesti și judecata lui Dumnezeu.

Singura cale de mântuire este pocăința, adică recunoașterea stării păcătoase, a nevoii de mântuire și a incapacității de a ne mântui singuri.

Dumnezeu nu-i va judeca pe oameni pentru că sunt păcătoși, ci pentru că au respins evanghelia, singura cale prin care puteau fi mântuiți de păcat.

După ce lege va fi judecat fiecare? Ce spune asta despre Dumnezeu?

Cum acționează legea conștiinței? (v. 14-15)

Ce legătură face Pavel între judecata lui Dumnezeu și evanghelia predicată de el? (v. 16)

Citește Romani 2:17-3-9.

Romani 2:17 Tu, care te numești iudeu, care te rezemi pe o Lege, care te lauzi cu Dumnezeul tău, 18. care cunoști voia Lui, care știi să faci deosebire între lucruri, pentru că ești învățat de Lege; 19. tu, care te măgulești că ești călăuză orbilor; lumina celor ce sunt în întuneric, 20. povățuitorul celor fără minte, învățătorul celor neștiutori, pentru că în Lege ai dreptarul cunoștinței depline și al adevărului;

Cu ce se lăudau iudeii înaintea altora? (v. 17-20)

Părerea prea bună despre ei înșiși, sistemul religios foarte riguros le dădea iudeilor o falsă siguranță de genul: Mie niciodată nu mi se poate întâmpla! Alții da, sunt depravați, idolatri, cu mintea întunecată, dar noi suntem altfel. Ei îl necinstesc pe Dumnezeu, sunt sub mânia Lui, vor fi judecați, dar noi nu, niciodată.

Romani 2:21 *tu deci, care înveți pe alții, pe tine însuși nu te înveți? Tu, care propovăduiești: „Să nu furi”, furi?22. Tu care zici: „Să nu preacurvești”, preacurvești? Tu, căruia ți-e scârbă de idoli, le jefuiești templele?23. Tu, care te fălești cu Legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi?24. Căci „din pricina voastră este hulit Numele lui Dumnezeu între Neamuri”, după cum este scris.*

Care era, de fapt, starea iudeilor în ciuda faptului că se flatau că sunt diferiți și mai buni decât alții? (v. 21-22)

Ce făceau în relația cu Dumnezeu în ciuda religiozității lor? (v. 23)

Compară ce spune Pavel despre necinstirea lui Dumnezeu din partea neamurilor (1:18 și urm.) cu modul în care iudeii Îl necinsteau pe Dumnezeu (2:23-24). Ce asemănări și diferențe observi?

Cum era Numele Domnului din pricina lor? (v. 24)

Romani 2:25 *Tăierea împrejur, negreșit, este de folos, dacă împlinești Legea; dar dacă tu calci Legea, tăierea ta împrejur ajunge netăiere împrejur. 26. Dacă deci, cel netăiat împrejur păzește poruncile Legii, netăierea lui împrejur nu i se va socoti ea ca o tăiere împrejur? 27. Cel netăiat împrejur din naștere, care împlinește Legea, nu te va osândi el pe tine, care o calci, măcar că ai slova Legii și tăierea împrejur?*

Cu ce se lăudau evreii când se considerau diferiți de ceilalți? (v. 25-27)

Care iudeu își va primi, de fapt, lauda de la Dumnezeu? De ce? (v. 28-29)

Ce vrea Pavel să spună prin contrastul înăuntru/în afară?

La ce se uită Dumnezeu? Dă exemple.

Înțelepciunea lui Dumnezeu

În înțelepciunea Sa, Dumnezeu nu-l lasă pe iudeu să se felicite singur, spre pieirea lui. Aroganța îi este demolată, dovedindu-i că interiorul îi este la fel de păcătos, chiar dacă în exterior este circumcis și respectă niște precepte morale.

Toate motivele pe care le ai să te lauzi că ești mai bun decât alții și să respingi evanghelia lui Hristos sunt tot atâtea capete de acuzare pentru care te va judeca Dumnezeu.

Cu ce se puteau lăuda iudeii?

Care creștini crezi că se laudă astăzi în mod similar? Ce ar trebui aceștia să învețe din ce le scrie Pavel iudeilor?

Cu ce scop primiseră evreei privilegiul special (alegerea, Legea, circumcizia)?

Ce relație este între privilegii, responsabilitate și judecata lui Dumnezeu?

Romani 3:1 *Care este deci întâietatea iudeului sau care este folosul tăierii împrejur? 2. Oricum, sunt mari. Și mai întâi de toate, prin faptul că lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu. 3. Și ce are a face dacă unii n-au crezut? Necredința lor va nimici ea credincioșia lui Dumnezeu? 4. Nicidecum! Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși, după cum este scris: „Ca să fii găsit neprihănit în cuvintele Tale, și să ieși biruitor când vei judecat.”*

În ce constă totuși întâietatea iudeului? (3:1-2)

Ce legătură este între necredința unora dintre iudei și credincioșia lui Dumnezeu? (3-4)

Necredința iudeilor, în ciuda tuturor privilegiilor spirituale primite ca popor ales, face să strălucească mai mult slava lui Dumnezeu și adevărul înfricoșător al universalității naturii umane păcătoase. Indiferent de standardele morale sau religioase după care trăiește, orice om este păcătos și are nevoie de Hristos.

Cu ce se laudă astăzi oamenii buni care cred că nu au de ce să se pocăiască?

Romani 3:5 *Dar, dacă nelegiuirea noastră pune în lumină neprihănirea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva Dumnezeu este nedrept când Își dezlănțuie mânia? (Vorbesc în felul oamenilor.) 6. Nicidecum! Pentru că, altfel, cum va judeca Dumnezeu lumea? 7. Și dacă, prin minciuna mea, adevărul lui Dumnezeu strălucește și mai mult spre slava Lui, de ce mai sunt eu însumi judecat ca păcătos? 8. Și de ce să nu facem răul ca să vină bine din el, cum pretind unii, care ne vorbesc de rău, că spunem noi? Osânda acestor oameni este dreaptă.*

Care este gândirea oamenilor în ce privește păcatul nostru, dreptatea și adevărul lui Dumnezeu, mânia și judecata Lui? (v. 5-8)

Evanghelia lui Isus Hristos

Evanghelia spulberă orice pricină de laudă. Iudeul are la fel de mare nevoie de evanghelie ca și celelalte națiuni. Toate privilegiile ca popor ales nu-i sunt de niciun folos în lupta cu păcatul.

Care este vestea proastă pe care le-o aduce evanghelia oamenilor care se consideră buni?

Care sunt adevărurile despre păcat, mânia lui Dumnezeu, judecată, evanghelie pe care le-ai învățat din Romani și care te ajută să le spui evanghelia „oamenilor buni”?

Cui îți este mai greu să împărtășești evanghelia: oamenilor care se consideră buni sau aceluia care acceptă că sunt păcătoși? De ce?

Mântuirea păcătoșilor

Ce legătură vezi între bunătatea lui Dumnezeu care ne îndeamnă la pocăință și bunătatea oamenilor care îi împiedică să se pocăiască?

Ce ai înțeles din Romani despre starea ta de păcat înaintea lui Dumnezeu?

Ce te poate scăpa de mânia și judecata lui Dumnezeu care se manifestă împotriva păcatului și a omului păcătos?

Ce înseamnă să te pocăiești de păcatele tale, ca să scapi de mânia lui Dumnezeu din ziua judecății?

Cum te salvează evanghelia lui Isus Hristos de mânia și judecata lui Dumnezeu?

Care este eroarea dintr-un asemenea raționament?

De ce este dreaptă condamnarea celor ce gândesc așa? (v. 8b)

Care sunt obiecțiile omului contemporan în legătură cu judecata lui Dumnezeu, păcătoșenia universală a umanității și evanghelia lui Hristos ca singura cale de salvare?

Lecția 4 - Răspunsul juridic al evangheliei la problema *păcatelor*

Versetul de memorat

Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său. Prin răscumpărarea, care este în Hristos Isus. Romani 3:23-24

În **Romani 3:21-5:11** Pavel prezintă **răspunsul evangheliei** la problema *păcatelor* (la plural, ca rezultate ale naturii păcătoase); urmând ca **de la 5:12** să discute răspunsul evangheliei la problema *păcatului* (la singular, ca natură păcătoasă, sursa păcatelor)

În **Romani 3:9-4:25** Pavel explică cum rezolvă Dumnezeu prin evanghelie problema *păcatelor* din punct de vedere **juridic**: Hristos este jertfa unică și suficientă pentru iertare și împăcare cu Dumnezeu. Prin Hristos, Dumnezeu poate să-l justifice într-un mod just pe credinciosul păcătos (2:26).

În **Romani 4:1-25** Pavel demonstrează că **principiul justificării prin credință** își are rădăcina în Vechiul Testament (exemplul lui Avraam).

În **Romani 5:1-11** Pavel arată cum rezolvă Dumnezeu prin evanghelie problema *păcatelor* din punct de vedere **al experienței de viață** a creștinului. Fiind justificați prin credință: avem pace cu Dumnezeu, trăim într-o stare de har, dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt etc.

Citește Romani 3:9-20 și răspunde la întrebări pentru a înțelege concluzia lui Pavel.

După ce a prezentat starea de păcat și depravarea neamurilor, după ce a demontat orice iluzie și motive de laudă ale evreilor, arătând că și unii și alții

sunt sub păcat, sub mânia lui Dumnezeu și în așteptarea judecării, Pavel concluzionează.

Romani 3:9 *Ce urmează atunci? Suntem noi mai buni decât ei? Nicidecum. Fiindcă am dovedit că toți, fie iudei, fie greci, sunt sub păcat...*

Care este concluzia lui Pavel în urma argumentării de până aici? (v. 9)

În afară de argumentele aduse până acum de ordin practic, din viața observabilă atât a iudeului, cât și a grecului, cu ce argumente își susține Pavel concluzia că toți sunt la fel de păcătoși? (v. 10-18)

Romani 3:10 *după cum este scris: „Nu este nici un om neprihănit, nici unul măcar: 11. Nu este nici unul care să aibă pricepere. Nu este nici unul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu. 12. Toți s-au abătut, și au ajuns niște netrebnici. Nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar. 13. Gâtlejul lor este un mormânt deschis; se slujesc de limbile lor ca să înșele; sub buze au venin de aspidă; 14. gura le este plină de blestem și de amărăciune; 15. au picioarele grabnice să verse sânge; 16. prăpădul și pustiirea sunt pe drumul lor; 17. nu cunosc calea păcii; 18. frica de Dumnezeu nu este înaintea ochilor lor.”*

Ce argument ar trebui să aibă greutate mai mare în ochii noștri: argumentul Scripturii sau cel al experienței umane? De ce?

De ce crezi că Pavel începe cu argumentul experienței, arătând că e vizibil cu ochiul liber că toți suntem păcătoși, și apoi vine cu argumentul biblic?

Înțelepciunea lui Dumnezeu

În înțelepciunea Sa, Dumnezeu a hotărât ca nimeni să nu poată fi socotit neprihănit prin faptele Legii... și toată lumea să fie găsită vinovată înaintea Lui; nu ca să ne judece și să ne nimicească pe toți, ci ca să aibă îndurare de toți (Romani 11:32).

În înțelepciunea sa pedagogică, Dumnezeu ne-a dat Legea ca să ne dovedească neputința de a o împlini și ca să ne îndrepte atenția spre Hristos, singura cale de mântuire (Galateni 3:24, 25).

Romani 3:19 Știm însă că tot ce spune Legea, spune celor ce sunt sub Lege, pentru ca orice gură să fie astupată, și toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu. 20. Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.

Cu ce scop a vorbit Dumnezeu prin Lege? (v. 19)

Cum astupă Legea gura laudăroșilor care zic că o împlinesc?

Cum face Legea ca „toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu”?

Cine poate fi îndreptățit înaintea lui Dumnezeu prin Lege? De ce? (v. 20)

Evanghelia este vestea bună pentru toți păcătoșii, iudei sau greci, romani sau barbari. Dumnezeu nu putea mântui decât păcătoși. De aceea ne-a declarat pe toți păcătoși vinovați.

Citește Romani 3:21-30 și răspunde la întrebări, ca să înțelegi răspunsul juridic al evangheliei la problema păcatelor.

Romani 3:21 Dar acum s-a arătat o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu, fără lege despre ea mărturisesc Legea și prorocii 22. și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nici o deosebire. 23. Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. 24. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea, care este în Hristos Isus.

Dacă toți sunt păcătoși vinovați, înseamnă că singura scăpare este o soluție din afara umanității. Care este soluția evangheliei pentru mântuirea păcătoșilor? (v. 21-22)

Cine dă această îndreptățire? Cui îi este dată?

Cum o poate primi cineva?

Ce înseamnă să crezi în Hristos ca să ai parte de această îndreptățire pe care o dă Dumnezeu prin credință?

De ce este această îndreptățire a lui Dumnezeu soluția universală pentru toți păcătoșii? (v. 23-24)

Romani 3:25 *Pe El Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu; 26. pentru ca, în vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel încât, să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.*

Evanghelia lui Isus Hristos

Evanghelia lui Hristos ne rezolvă problema juridică a păcatelor noastre. Omul este repus într-o stare după voia lui Dumnezeu, este socotit drept, neprihănit, nu pentru că are vreun merit, ci datorită lui Hristos. Hristos a plătit în locul nostru plata pentru păcatele noastre. Dumnezeu ne primește datorită jertfei Lui.

Dreptatea juridică a lui Dumnezeu cerea moartea omului păcătos, ispășirea păcatelor prin sânge. Cum îl salvează Dumnezeu pe om fără să încalce dreptatea Sa? (v. 24-26)

Ce s-ar fi întâmplat dacă Dumnezeu ar fi iertat omul fără ca cineva să plătească plata păcatului?

Ce s-ar fi întâmplat dacă Dumnezeu ne judeca strict după păcatele noastre și după dreptatea Sa?

Care a fost soluția genială a lui Dumnezeu, astfel încât El să rămână drept și

Evanghelia lui Isus Hristos

Înțelepciunea lui Dumnezeu a găsit o soluție juridică la problema păcatelor noastre, astfel încât noi să putem fi iertați, iar Dumnezeu să continue să fie drept. Aceasta este vestea bună! Aceasta este evanghelia!

Scrive mai jos care sunt adevărurile esențiale ale evangheliei lui Hristos pe care ar trebui să le ai în minte atunci când expui evanghelia altora.

Care dintre aceste adevăruri este cel mai greu acceptat astăzi de omul contemporan? De ce?

Mântuirea păcătoșilor

Hristos este soluția lui Dumnezeu pentru ispășirea păcatelor noastre. Legea care ne condamna ca păcătoși a fost înlocuită cu legea credinței care ne mântuiește.

Ce L-a costat pe Dumnezeu această soluție pentru salvarea păcătoșilor?

Ce îi costă pe păcătoși acceptarea soluției lui Dumnezeu?

Dacă oamenii păcătoși nu pot fi salvați decât pe această cale a evangheliei și dacă cei mai mulți nici măcar nu realizează că au încălcat Legea lui Dumnezeu și sunt vinovați, cine ar trebui să le spună atât vestea proastă, cât și vestea bună? Cum? Când?

totuși noi să putem fi salvați? (v. 26)

Romani 3:27 *Unde este dar pricina de laudă? S-a dus. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu; ci prin legea credinței. 28. Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii. 29. Sau, poate, Dumnezeu este numai Dumnezeul iudeilor? Nu este și al neamurilor? Da, este și al neamurilor; 30. deoarece Dumnezeu este unul singur și El va socoti neprihăniți, prin credință, pe cei tăiați împrejur, și tot prin credință și pe cei netăiați împrejur.*

Cu ce ne mai putem lăuda noi înaintea lui Dumnezeu? (v. 27)

Cine poate fi îndreptățit juridic în fața lui Dumnezeu, prin credința în evanghelia lui Hristos? (v. 28-30)

Lecția 5 - Avraam: Un exemplu din Vechiul Testament de justificare prin credință

Versetul de memorat

De aceea credința aceasta „i-a fost socotită ca neprihănire.” Dar nu numai pentru el este scris că „i-a fost socotită ca neprihănire”; ci este scris și pentru noi, cărora de asemenea ne va fi socotită, nouă celor ce credem în Cel ce a înviat din morți pe Isus Hristos, Domnul nostru... Romani 4:22-24

După ce a argumentat că Legea nu îi poate mântui pe iudei, ci Dumnezeu, care este și al iudeilor și al neamurilor, îi îndreptățește pe toți prin credință, Pavel anticipează întrebările auditoriului iudaic și le dă deja răspuns printr-un exemplu din Vechiul Testament.

Astfel Pavel arată că prin credința în evanghelia lui Hristos nu se abandonează revelația din Vechiul Testament, ci se întărește.

Romani 3:31 *Deci, prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.*

Citește Romani 4:1-25 și scrie argumentele prin care Pavel demonstrează că și în Vechiul Testament neprihănirea se căpăta tot prin credință.

Mântuirea se obține prin credință, independent de Lege.

Romani 4:1 *Ce vom zice dar că a căpătat, prin puterea lui, strămoșul nostru Avraam? 2. Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui*

Evanghelia lui Isus Hristos

Mântuirea păcătoșilor

